

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XCIX. Ego servabo te ab horâ tentationis, quæ ventura est in Orbem universum, tentare habitantes in terrâ. Ecce! venio citò: tene quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam. Apoc. c. 3. v. 10. & 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

ris sui incomparabilis specimine, tantam sibi apud Romanos promeruit gloriam, ut excelsam ejus honori statuatam erexerint, perpetuum facti Heroici monumentum. *Valerius Max. lib. 3. cap. 2.*

Deprædicanda certè Coclitis hujus Horatij fortitudo! sed magis celebranda generositas Amazonis illius fortissimæ, quam in MARIA reperimus: Stetit certè illa non in Ponte Licinio, per quem ad Urbem Romanam patescit aditus, sed in Ponte, quo ad vitam aditus referatur, nempe in Conceptione, immobilis, ac inconcussa: & quamvis reliqui mortales omnes, ab hoste infernali, ex illo ipso Ponte, in peccati originalis profundum fuerint dejecti, sicque in omnium animas, tenebrarum Principi, per hæreditariam maculam,

patuerit ingressus; unica tamen illa, *ut castrorum acies ordinata*, aciem infernalem progredi ulterius in animam suam prohibuit, ac non stitit modò in purissimæ suæ Conceptionis Ponte, sed ad summum quoque totius orci dedecus, turpiter reverti, ac fugam ad tartara arripere adegit. Quidni ergò valorosæ huic Heroinæ, à nobis quoque, in gloriosam tam insoliti facinoris memoriam, splendida in cordibus nostris statua perpetuæ devotionis erigatur?

§. 7. *Anagramma.*

PVra à Labe, aC nItIDA 686.
Mater, VaLe!

Agni Mater, O summè pura, ac niçida! Vale!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XCIX.

§. I. *Scriptura.*

687. ConserVata à tentatione origi-
nalIs peCCati, soLa Co-
ronaM accIplens.

Apocal. c. 3. v. 10. & 11. *Ego servabo te ab horâ tentationis, quæ ventura est in orbem universum, tentare habitantes in terrâ. Ecce venio cito: tene, quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam.*

Servatos, miserante Numine, complures fideles famulos, eosque potissimum Virginis, Verbi Genitricis progenitores, à proximis, gravissimisque imminentibus periculis, Sacræ frequenter testantur paginæ: sic enim legimus *servatum*, ac liberatum fuisse Abrahamum, ab Ur Chaldæorum, juxta illud: *Ego DOMINUS, qui eduxi te, de Ur Chaldæ-*

orum: pariter Isaacum eodem temporis momento, quo gladius patris caput ejus præcidere pergebat, Divinitus fuisse *servatum*, admonente genitorem Altissimo, ne quidquam mali puero inferret. Haud absimiliter, cum Esau, armatâ militum manu stipatus, fratrem suum Jacobum invadere, totamque ejus domum devastare cogitaret, Angelum Domini Cœlitus submissum præstò adfuisse, qui à tanto illum malo in tempore *præservaret*. Quid de Davide dicendum? certè & illum Saul tam periculosâ cinxit obsidione, ut non aliter ejus manibus eripi posse videretur, quam per aëra, si possibile foret, volitando ad quod alludunt verba illa, quæ in hac persecutione protulit, dicendo: *Transmigra in montem, sicut passer*. ubi tamen Sacra iterum testatur Scriptura: *v. 2.*

Psal. 10.

v. 2.

X x

tan-

Gen. c. 15.
v. 7.

tanto eum DEI favore fuisse præmunitum, ut non solum manus ejus evaderet, sed & hostem, si vindictam de illo sumere luberet, in manus traditum haberet.

Verum si tantam, tamque sollicitam DEUS adhibuit curam, ut dictos Matris suæ progenitores à varijs corporis periculis eriperet, atque servaret, credendum hoc ipso erit, eandem, ac longè majorem curam MARIÆ impendisse, ut ab omni eam occurrente periculo (quale potissimum erat, incurrendi per originale peccatum, spiritualem animæ mortem) conservaret, præcustodiret, ac præliberaret. Atque hoc est, quod de MARIÆ intellexisse credi potest, dum dixit, testante Aquilâ Apocalypticâ: *Ego servabo te ab horâ tentationis, quæ ventura est in orbem universum, tentare habitantes in terrâ.* quæ enim alia est illa hora universalis tentationis, quam hora, in quâ dici potest: *Conceptus est homo?* ubi nemo servatur à tentatione, diabolo accessum ad animam, quamprimum illa infunditur, obtinente: Ab hoc autem accessu, seu tentatione, MARIÆ sola fuit gratiosè servata, clarè id affirmante Richardo à S. Victore, dum ait: *Virgo senebrarum principibus terribilis fuit; ut ad eam accedere, eamque tentare non præsumperint.* Nec mirum; licet enim Christus Dominus, tanquam supremus omnium pastor, ovium suarum, etiam ab æterno, curam gesserit; singularem tamen illam adhibuit, in custodiendâ, & conservandâ hâc mitissimâ ove, nempe MARIÆ, ne in unguis diabolicas immanissimi lupi, in orbem universum irruentis, incideret. hinc in eâdem Apocalypsi ait: *Ecce venio cito!* id est: *Ecce!* auxilium meum præstò est, in ipso conceptionis instanti, ad servandam, ac custodiendam Te, ovem purissimam, ex quâ nasciturus est *Agnus occisus, ab origine mundi:* ut sic ab horâ illâ tentationis servata, apta ac idonea fias, inveniri præfixo tempore *habens de Spiritu Sancto,* nec timendum tibi sit,

quòd alius accipiat coronam tuam. Sola ergo MARIÆ coronam accipere poterat; quia sola ab hora tentationis originalis conservata; quemadmodum enim vastante Jerosolymam Rege Babylo-niæ, cum multa alia abscondere potuissent Sacerdotes, ignem tantummodò absconderunt, qui in primo Sacrificio Mosaico è Cælo delapsus, in Altari perpetuò asservari ardens debebat: haud aliter, vastante universam Adami peccantis progeniem Divinâ Nemesi, cum plures utique homines ab irâ suâ abscondere, ac præservare potuisset, solam voluit abscondere, & conservare illam, quæ pijsimis parentibus, Joachimo, & Annæ, post complura peracta Sacrificia, è Cælo specialiter data, perpetuo Divinæ charitatis igne, nullo vel momentanei peccati turbine extinguendo, ardere debebat. Tibi igitur, Virgo immaculata! tam potenter ab horâ originalis tentationis Divinitus servata! habitantes in terrâ fideles, animitus gratulamur, supplicesque pedibus tuis advolvimur, ut in horâ tentationis secundæ, venturæ pariter in orbem universum, nempe in horâ mortis, serves animas nostras, veniasque citò in adjutorium, ut nemo accipias coronam nostram, Te impetrante, nobis in Cælo præparatam.

S. 2. *Authoritas.*

Valentini ConstantinoPOLI-688
tani, De MARIÆ
sententia.

1. *Illâ gratia Sanctificationis, quâ fuit Sanctificata, non fuit ipsi collata, nisi per merita passionis CHRISTI: sed per alium modum; nam in omnibus nobis fuit purgativa peccati: sed in Beata Virgine MARIÆ, fuit illa gratia ab omni peccato præservativa.* In 2. Cant.
2. *MARIÆ nunquam peccavit aliquo modo, nec corde, malè cogitando: nec ore, vanè loquendo: nec corpore, malè operando: imò fuit purior Sole;*
in-

c. 26. in
cant.

Apoc. c. 19.
v. 8.

Matt. c. 1.
v. 18.

in tantum, quod Spiritus Sanctus de eâ philocaptus, de suâ puritate fecerit unam cantilenam, dicens: Quam pulchra es amica mea! & iterum: Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te.
In 4. Cant.

§. 3. Ratio.

689.

BElla In ortu sVppRIMere DeCet.

POëticum, Medicum, ac Politicum effatum est:

Principijs obsta! serò medicina paratur.

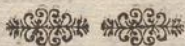
Sic morbi in principio faciliùs curantur: bella in ortu citiùs supprimuntur; hinc benè dixit Cyriac. Lentulus: *Comprimenda in ortu bellorum femina.* seu, quod idem est: Sapientis Belli Ducis est, ut in ortu bella supprimat; quia citiùs finiuntur: & periti Medici est, ut in principio occurrat morbis; quia faciliùs curantur. Ex quo sequens, pro immaculatâ Conceptione, Ratio formari potest: Communis defactò mens SS. Patrum, cum Ecclesiâ, est, in Beatissimâ Virgine fuisse suppressum bellum, & rebellionem inter corpus, & animam: inter appetitum sensitivum, & rationem: inter rationem inferiorem, & superiorem: simulque omnes infirmitates, tam corporales, quàm Spirituales, fuisse in eâ extinctas (quæ tamen omnia alijs hominibus propria sunt) nam in MARIA omnia fuere adèò perfectè coordinata, ut unumquodque firmiter sub suo superiori contineretur. Atqui (ut suprâ diximus) sapientis Belli-Ducis, & periti Medici est, Bella in ortu supprimere: infirmitatibus in principio occurrere. Ergo DEI etiam est, ut potè perfectissimi Belli-Ducis, ac Medici, ut statim in ortu, & principio (id est, in ipso instanti Conceptionis) enumerata bella, & infir-

mitates, in Beatâ Virgine supprimat, & curet. Subsumo. Atqui hoc efficere non posset, nisi simul in primo illo instanti tolleretur peccatum originale. Ergo Beata Virgo, in eodem instanti, debuit fuisse immunis à peccato originali. Subi. Prob. Nequit tolli effectus, nisi sublatâ causâ. Sed peccatum originale est causa omnium rebellionum, bellorum, ac morborum in homine. Ergo DEUS nequit hæc tollere, nisi prius Beatam Virginem, in primo instanti Conceptionis, immunem à peccato originali producat.

§. 4. Historia.

DeIpara sine Labe origInALI, 690. HILdegARDI reVeLata.

SHildegardis, in Monte S. Rober-ti, propè Bingam, in Germaniâ Abbatissa, Ordinis nostri Benedictini conspicuus nitor, cum ad Cœlestia quondam (ut sæpiùs assolebat) spiritu elevaretur, diversum genus Musicorum, & Harmoniam quandam suavissimam, in laudem purissimæ DEI Genitricis, hunc in modum symphonizantem audivit: *O splendidissima gemma, cui serenum Solis decus infusum est! Fons saliens de corde Parris, qui est unicum Verbum ejus, per quod creavit mundi primam materiam, quam Eva turbavit.* Scripsit hæc virginum Virgini devotissima Virgo varias in laudem Deiparæ Epistolas, in quarum aliqua ad Clerum Coloniensem hæc habet: *MARIA majorem gratiam contulit, quàm Eva nocuisset.* Cumque ipsi veritas, de Conceptione ejusdem Virginis Deiparentis, specialiter à DEO fuisset revelata, felicissimo tandem ex hac vitâ transitu, ad Cœlestem migravit Sponsum, Anno Domini 1180. ætatis suæ octuagesimo secundo. *Didacus Fepesius Tom. 7. Chron. S. Benedict. Hipolytus Marracicus, in Lilijs Marian.*

§. 5. *Symbolum.*

691.

OCVLI, parVâ forDe Mo-
Lestati.

Nil tēderum magis est oculis, quos parva molestant;
Pulvere vix tenui lumina tacta dolent.
Pura Dei Genitrix novit, quā parva molestant;
Hinc nullo instanti fordida labe fuit.

Si inveni gratiam in oculis tuis. Esther, c. 7. v. 3.

§. 6. *Antiquitas.*

992.

athenIenses, In ConCernendo,
CirCâ retInenda scVta
soLLICITI.

MOs olim Atheniensibus erat, lege etiam firmatus, ut in bellico conflictu, clypeum quisque suum integrum conservare studeret, si pramio vel honore affici vellet; opprobrio enim maximo vertebatur, si clypeum è bello fractum quis in Patriam retulisset. Unde cum Epaminondas, Dux inter Athenienses armis inclutus, in conflictu cum hostibus inito, lethale accepisset vulnus, moribundus hoc ultimum sollicitè interrogasse fertur: scutumne integrum adhuc esset? quod ubi salvum esse intellexit: *Bene est, inquit, proferte, ut videam, exosculer, ac in ejus amplexu lubens immoriar!* Cum ergo

delatus in castra semi-animis fuisset, ac vocem paulisper, spiritumque collegisset, id unum denuò ex circumstantibus requisivit: num cadenti sibi scutum ademisset hostis? quod ut servatum inaudijt, afferri secundo petit, illudque, velut fidelissimum laboris, ac gloriæ suæ focium exosculatus, paulò post læto animo exspiravit. *Valerius max. lib. 3. c. 2. Justin. in Annal.*

Non errabo, si **MARIAM** clypeum Christi Salvatoris dixerò: in quo adeò semper est gloriatus, ut ubique salvum esse, omnî sollicitudine curarit, imò & illæsum jugiter conservarit. Clypeus enimverò **MARIA** fuit, certaminum ac laborum Christi fidelis socius, non solum, quando per novem menses eum custodivit in utero: non solum, quando à furore Herodis eum fugiendo protexit: verum etiam, quando in Cruce pendenti, ac cum morte luctanti fortiter adstitit, nec ab eo avelli potuit, sed fidelissimum se comitem, in finem usque, probavit: quamquam cæteri omnes (vix uno Joanne excepto) relicto eo aufugerint; Hinc est, quòd, cum jam emissurus esset spiritum **DEI** Filius, gravissimè propter scelera nostra vulneratus, inclinato capite, oculos ad terram defixerit, ac si sollicitè quæreret: salvusne clypeus ejus **MARIA** esset? cumque eam Cruci adstantem, per omnia videret illæsam, sic tacitâ mente, verba ultima conceperit: *Bene est, sufficit mihi, clypeum meum videre salvum: gratulor mihi, et jam lubens pro peccatoribus morior. Respiciam ergo adhuc semel ad **MARIAM** Matrem meam, eandemque, ut scutum fidelissimum, tot exantlatorum laborum meorum individuum socium, expansis in Cruce brachijs amplectar, ac ultimum eidem osculum insigendo, lætus immoriar.* Cum proinde **MARIA**, dicto modo, clypeus extiterit Christi, consequens haud dubiè est, indemnem illam, omnî momento ab eodem servatam, ac ab ipsâ etiam originalis peccati maculâ gratiosè fuisset se præservatam.

§. 7.